

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ.

Παρατηροῦμεν τὸν περὶ ἡμᾶς κόσμον καὶ κατανοοῦμεν, ὅτι εἶναι ὑλικός. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ σῶμα, ὅπερ φέρομεν, εἶναι ὡσαύτως ὑλικόν, καὶ ἐν ὧ διατελεῖ ἐν τῇ ζωῇ, καὶ ἀφ' οὗ διὰ τοῦ θανάτου καταστῇ νεκρόν. Ἡ δὲ ὕλη, ἐξ ἧς συνίσταται καὶ ἅπας ἐν γένει ὁ περὶ ἡμᾶς ὑλικὸς κόσμος καὶ αὐτὸ τὸ ἡμέτερον σῶμα, ἀπεδείχθη τρανότατα ὑπὸ τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, ὅτι εἶναι ἀδρανὴς καὶ στερεῖται λογικότητος, αὐτοσυνειδησίας καὶ ἐλευθέρας βουλήσεως, ὑπόκειται δὲ εἰς νόμους ἀναγκάιους, τοὺς φυσικοὺς λεγομένους νόμους. Μετὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἐὰν στρέψωμεν τὴν προσοχὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, εἰς τὸν ὁ ἄνθρωπον καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὸ ἰσώπινον σῶμα, ἀμέσως διακρίνομεν καὶ ἀνευρίσκομεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς

δυνάμεις μὴ ὑπαρχούσας ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τοῖς ὑλικοῖς πράγμασι· διότι πρῶτον μὲν ἀπαντῶμεν τὴν αὐτενέργειαν, ἣτις εἶναι ιδιότης ἀντίθετος τῆς ἀδρανείας τῆς ὕλης, ἔπειτα τὴν ἐλευθέραν θέλησιν, ἣτις δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸν καταναγκασμόν, ὃν ὑφίσταται ἡ ὕλη, καὶ τρίτον τὴν αὐτοσυνειδησίαν καὶ λογικότητα, τὰς ὁποίας, ὡς εἶπομεν, στερεῖται ἡ ὕλη. Ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἀναγκάως βεβαίως ἐξάγεται ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἀποτελεῖ πλὴν τοῦ ὑλικοῦ σώματος, ὅπερ φέρει, καὶ οὐσία ἑτέρα ἀντίθετος τῆς ὕλης, ἐπομένως ἄϋλος, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἄϋλος οὐσία εἶναι ἡ ἔχουσα τὰς εἰρημένους ιδιότητας ἢ δυνάμεις, αἵτινες δὲν ἀπαντῶνται ἐν τῇ ὕλῃ. Τὴν δὲ ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ὑπαρξίν τῆς ἄϋλου ταύτης οὐσίας ἀνέκαθεν πάσῃ ἀρχῇ οἱ ἄνθρωποι συνησθάνθησαν. Ἐγνώρισαν καὶ ἀδιστακτῶς παρὰ δέχθησαν, ὥστε

πᾶς ἄνθρωπος, καθὼς θέλων νὰ δη-
λώσῃ τὸ ὕλικόν μέρος αὐτοῦ λέγει
«τὸ σῶμά μου», οὕτως, ὅτά τις θέλει
νὰ φανερώσῃ τὸ αἰὸλον μέρος αὐτοῦ,
λέγει «τὸ πνεῦμά μου» ἢ «ἡ ψυχὴ
μου». Ἐὰν δὲ δὲν ὑπῆρξεν ἀληθῶς
καὶ πράγματι ἡ ψυχὴ, οὐδαμῶς θα-
ρτοῦτο δι' αὐτὸν νὰ σχηματισθῇ εἰς τὸν
ἄνθρωπον ἡ ἰδέα καὶ ἔννοια τῆς ψυ-
χῆς, ἥτις εἶναι καθολικὴ ἰδέα ἐ-
νυπάρχουσα εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώ-
πους. Ὅταν δὲ, παραδεχόμενοι πλέον,
ὅτι ὁ ἄνθρωπος συνίσταται ἐκ ψυχῆς
καὶ σώματος, συγκρίνωμεν πρὸς ἄλ-
ληλα τὰ δύο ταῦτα συστατικὰ τοῦ
ἀνθρώπου, ἢ τῆς ψυχῆς ὑπεροχὴ εὐ-
κολώτατα καὶ ἀναμφηρίστως ἀνα-
γνωρίζεται, ὡς καὶ ἀνεκαθεν αἰετοτε
ὑπὸ πάντων ἀνεγνωρίσθη. Ἀλλ' ἡ
ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου καίτοι ὁμολογεῖ-
ται ὑπερτέρα τοῦ σώματος, δὲν εἶναι
καὶ ἡ τοῦτα παραγαγοῦσα αἰτία διό-
τι συνεδεθῇ μὲν μετὰ τοῦ σώματος,
δὲν παρήγαγεν ὁμῶς αὐτό, ὅπερ ἐκ
προϋπαρχούσης ὕλης συντεθὲν κατὰ
φυσικούς νόμους κατέστη μόνον ἁρ-
μόδιον οἰκητήριον τῆς ψυχῆς. Ἀφ'
οὗ δὲ ἡ ἐν ἡμῖν αἰὸλος οὐσία, καί-
περ ὑπερτέρα τῆς ὕλης, δὲν πα-
ρήγαγε ταύτην, πολὺ ὀλιγώτερον
ἐβλαίως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶ-
μεν ὅτι τὴν ἀπάλιν τὸ σῶμα παρή-
γαγε τὴν ψυχὴν. ἥκιστα δ' ὅτι
ταύτην παρήγαγεν ἡ περὶ ἡμᾶς νεκρά
καὶ ἀδρανὴς ὕλη, ἡ ἀποτελοῦσα τὰ
ὕλικά πράγματα καὶ σύμπαντα τὸν

περὶ ἡμᾶς ὕλικόν ἢ φυσικόν κόσμον.
Κατὰ συνέπειαν δὲ ἀναγκάζομεθα νὰ
ζητήσωμεν τὸν αἷτιον καὶ δημιουργο-
ν τῆς τε ψυχῆς ἡμῶν καὶ τοῦ σώ-
ματος καὶ σύμπαντος τοῦ περιου-
κλοῦντος ἡμᾶς ὕλικου κόσμου. Ἐν-
δὲ τῇ ἐρεύρῃ ἡμῶν ταύτῃ ἡ ἐν ἡ-
μῖν ἰδέα τοῦ Θεοῦ ἀπαντᾷ πρὸς ἡ-
μᾶς «ὁ Θεὸς εἶναι ὁ αἷτιος καὶ δη-
μιουργὸς ὕμων καὶ τοῦ κόσμου». Ἐκ-
τὴν φωνὴν δὲ ταύτην ἅπαν τὸ ἀν-
θρώπινον γένος περὶθίεται καὶ πιστεύει
εἰς τὴν ὑπαρξίν Θεοῦ αἰτίου καὶ δη-
μιουργοῦ τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ
τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποδείξει τῆς πί-
στεως ταύτης εἶναι ὅτι λατρεύει αὐ-
τὸν· διότι, καθὼς καὶ ἄλλοτε εἶπα-
μεν, σὺδέποτε καὶ οὐδαμῶς εὗρεθῃ ἐν
θνότητι ἢ ἔχον θρησκείαν.

Θ. Γ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰσαγωγή.

Α'.

Ἡ μόρφωσις καλῶν αἰσθημάτων
ἐπιτυγχάνεται ἐν πρώτοις, ὡς εἶπα-
μεν, δι' ἀποκτήσεως γνώσεων. Διὰ τῆς
ἀναγνώσεως διεισδύων ἡθικῶν βιβλίων,
ὡραίων διηγημάτων καὶ συγκινητι-
κῶν συμβεβηκότων γίνεται ἡ καρδιά
τοῦ ἀνθρώπου ὀλίγον κατ' ὀλίγον τρυ-
φερωτέρα καὶ εὐαίσθητοτέρα, καὶ οὐ
μόνον τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀδι-
κῇ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ δὲν τὸν ἀ-

φθίνει νὰ μένη ἀπαθὴς εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων, τὸν προστρέπει δὲ εἰς τὸ νὰ βοηθῇ καὶ συντρέχῃ αὐτοῦς ὅσον ἡμπορεῖ περισσότερον.

Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἄνδρας ἀναπτύσσονται τὰ τοιαῦτα αἰσθήματα κυρίως δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, διὰ τῆς ἀποκτήσεως δηλ. γνώσεων. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν μαλακύνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀνάγνωσις τοιούτων βιβλίων, δὲν εἶνε ὁμῶς δυνατὸν, ὅταν τις εἶνε ἡλικιωμένος, νὰ ἀποκτήσῃ τόσον εὐκόλως τὰ τοιαῦτα αἰσθήματα, μὲ ὅτην εὐκολίαν ἡμποροῦν νὰ γεννηθῶν αὐτὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν παιδίων. Ἡ καρδία τῶν παιδίων εἶνε εὐπλαστος, καὶ ὁ ἄνθρωπος συνήθως ἀποβαίνει τοιοῦτος κατὰ τὰ ἥθη ὅποιαν ἡλικίαν ἀνατροφὴν λαμβάνει κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν καὶ μάλιστα νηπιόθεν. Ἐκ τούτου γίνεται φανερὸν ὅποια φροντίς καὶ μέριμνα πρέπει νὰ καταβάλλεται διὰ τὴν ἡθικὴν τῶν παιδίων ἀγωγὴν.

Ἀλλ' ἡ ἀπόκτησις καλῶν αἰσθημάτων ἐπιτυγχάνεται καὶ δι' ἄλλων τινῶν ἐνασχολήσεων. Ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ζωγραφικὴ εἶνε δύο τέχναι, αἵτινες τὰ μέγιστα συντελοῦσιν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς καρδίας ἀνεπαίσθητως πως.

αἰσθρὸν καὶ κακὸν καὶ σπεύδει πάντοτε πρὸς τὸ ἀγαθόν. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ καταγίνεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν ἄδων διάφορα ὠραῖα ἄτματα καὶ σχεδιάζων μὲ τέχνην διάφορα ἀντικείμενα. Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ εἶνε ἕκαστος καλὸς τεχνίτης εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ μουσικὴν, πρέπει ὁμῶς πᾶς τις νὰ ἔχῃ ὀλίγην πεῖραν εἰς τὰς τέχνας αὐτάς. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται νὰ διδάσκειται εἰς τοὺς παῖδας καὶ ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ζωγραφικὴ, διὰ νὰ συντροφεύσων αὐτοὺς καθ' ἕλκον τὸν βίον των καὶ νὰ διατηροῦν καὶ ἀναπτύσσων εἰς αὐτοὺς τὰ καλὰ αἰσθήματα. Εἰς τὴν Εὐρώπῃν διδρουν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰς τέχνας ταύτας, καὶ εἰς τὰ ἐκεῖ σχολεῖα εἰς παῖδας καὶ τὰ κοράσια μανθάνουν νὰ ἄδουν ἐντέχνως καὶ νὰ ζωγραφίζων· διὰ τοῦτο ἐκεῖ ἀναφαίνονται καὶ διάφοροι περίφημοι ζωγράφοι καὶ μουσικοί. Πόσον καλὸν καὶ ὠφέλιμον θὰ ἦτο ἂν ἐδιδάσκοντο καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα ἀμφότεραι αἱ τέχναι αὗται μὲ κάποιαν σπουδαιότητα! Πόσα παῖδια τῶν σχολείων μας θὰ ἀνεδεικνύοντο ἄριστοι ζωγράφοι καὶ μουσικοί, ἂν εὕρισκοντο εἰς

ἑκαστος αὐτάς· ἀφοῦ ὅμως τὰς ἀ-
γνοεῖ, ἡμπορεῖ πολὺ καλὰ νὰ συμ-
πληρώτῃ ἐν μέρει τὴν ἑλλειψιν ταύ-
την, εἰ μὴ μανθάνῃ ἐξ ἀκοῆς διαφορα
ἄσματα κατ'ἀλληληλα πρὸς ἑθελικήν μόρ-
φωσιν καὶ ἄδη αὐτὰ συχνὰ, καὶ εἰ μὴ
συχνὰ ἐνασχολῇται εἰς τὸ νὰ παρα-
τηρῇ μετὰ προσοχῆς διαφοροὺς ὥραίας
εἰκόνας. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ μάθῃ, τις
ὀλίγα μόνον ἄσματα καὶ μόνον αὐ-
τὰ νὰ ἄδῃ, οὔτε νὰ προμηθευθῇ ὀλί-
γας εἰκόνας καὶ μόνον αὐτάς νὰ θαυ-
μάζῃ, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη νὰ μανθάνῃ
ἑκάστοτε νέα ἄσματα καὶ νὰ ἀναζη-
τῇ παντοῦ νέας εἰκόνας.

Διὰ τῶν εἰρημένων μέσων ἐπιτυγ-
χάνεται ἡ ἀνάπτυξις καλῶν αἰσθη-
μάτων εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ πᾶς ὁ-
φείλει νὰ ἐνασχολῇται εἰς ταῦτα. Εἰς
τὰ νήπια ὅμως καὶ εἰς τοὺς παῖδας
καὶ τὰ κοράσια μορφόνονται καλὰ αἰ-
σθήματα καὶ δι' ἄλλων μέσων, περὶ
τῶν ὁποίων ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ θὰ
πραγματευθῶμεν.

I. Π.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

Οἱ διάφοροι ὅρισμοὶ τῆς φιλολογίας
καὶ τίς τούτων ὁ ἀκριβέστατος.

ὑπὸ ἀρχαίων τινῶν φιλολόγων συ-
χνάκις ἡ φιλολογία συνταυτίζεται με-
τὴν πόλυμαθειαν. Ἀλλ' ὁ πρῶ-
τος εἰς τοὺς ὅρισμους τῆς φιλολογίας δὲν
ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἀκριβής· διότι ἡ

αὐτῆς. Τὴν τοιαύτην δὲ χρησιμότητα καὶ ὠφέλειαν ἔχουσι καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ λοιπαὶ ἐπιστῆμαι.

Ὡς γὰρ τοῦδε ἀπαριθμήσαντες τοὺς εὐχὴ τοσοῦτον ἀκριβῶς ὑπὸ διαφόρων γενομένους ὁρισμοὺς τῆς φιλολογίας, προβῶμεν ἤδη εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀκριβεστέρου πάντων τούτων ὁρισμοῦ αὐτῆς, ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἐρώτησιν. Τί λοιπὸν εἶναι ἡ φιλολογία;

Φιλολογία, κατὰ τὸν ἀκριβεστέρον ὁρισμὸν αὐτῆς, καλεῖται ἡ γ ν ὤ σ ι ς τ ο ὕ ἐ γ ν ω σ μ έ ν ο υ. Ἐν ᾧ δηλ. ἡ φιλοσοφία, ἡ φυσιολογία καὶ ἡ ποίησις γινώσκουσι, παρατηροῦσι καὶ πλάττουσι πρῶται, ἡ φιλολογία ἀναλαμβάνει καὶ ἀναγινώσκει τὰ γενομένα ἤδη γνωστὰ καὶ ἀναδημιουργεῖ καὶ ἀναπαριστᾷ αὐτά, ἐκπληροῦσα ἔργον ὁμοίον μετὰ τὴν ἐκτίμησιν, μετὰ τὴν διαφορὰν ὁμῶς, ὅτι ἡ μὲν κυρίως καλουμένη ἱστορία περιορίζεται συνήθως εἰς τὴν ἐκθεσιν ἢ ἀνάγνωσιν ὧν ἐγνωσμένων πολιτικῶν γεγονότων, ἡ δὲ φιλολογία περιλαμβάνει τὴν εὐρυτάτην κύκλῳ τὴν ἀνάγνωσιν παντὸς ἐν γένει ἐγνωστέου καὶ ἐκθειμένου εἴτε διὰ τῆς γλώσσης εἴτε καὶ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν, καὶ ἀβλέπει ἐπομένως εἰς ἅπαντα τὰ εἶδόντα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος. Ἡ φιλολογία ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἀναπαράστασιν τῶν τε ἰδεῶν καὶ τῶν γνώσεων καὶ τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἡθῶν τῶν ἀνθρώπων. Παρατηρεῖται ὁμῶς, ὅτι ἡ φιλολογία δὲν ἀ-

Περὶ Ἀστρονομίας.

σχολεῖται περὶ τινὰ ξηρὰν γνῶσιν
πρὸς πλήρωσιν περιεργείας, ἀλλὰ
καὶ περὶ μίαν δημιουργίαν διαγνώ-
σεως τοῦ ἀληθοῦς ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμέ-
νου καὶ ἐν τούτῳ ὑπάρχει τὸ ἐπιστη-
μονικόν της καὶ παρουσιάζεται ὡς τε-
λεία ἐπιστήμη. Πρὸς δὲ τούτοις ση-
μειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι καθὼς ἡ φι-
λοσοφία εἶναι τάσις πρὸς τὴν σοφίαν,
οὕτω καὶ ἡ φιλολογία εἶναι τάσις
πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ ἐγνωσμένου, ἥ-
τις γνῶσις ὡς ἄπειρος εἶναι ἀνέφι-
κτος ἐνὶ καὶ μόῳ ἀνθρώπῳ καὶ κα-
τακερματιζομένη πραγματοποιεῖται εἰς
κεφαλὰς ἀπείρους· ὥστε εἰς ἕκαστος
φιλόλογος θὰ ἀπολείπηται τῆς ἰδέας
τῆς φιλολογίας, ὅλοι ὁμῶς οἱ ἀσχολο-
ούμενοι περὶ αὐτὴν μεταδιώκουσι
ταύτην τὴν ἰδέαν καὶ παριστῶσιν εἰς
φείλῃ· ἕκαστος, ἔχοντες αὐτὴν ὡς
βάσιν τῶν σπούδῶν καὶ τάσεων αὐ-
τῶν. Ἐπὶ τέλους δὲ προσθετέον, ὅτι
ἡ φιλολογία δύναται νὰ περιορίζη-
ται εἰς νέαν φιλολογίαν καὶ εἰς ἀρ-
χαίαν, ἢ εἰς Ἀνατολικὴν καὶ Δυ-
τικὴν, ἢ εἰς Ἑλληνικὴν, Ῥωμαϊ-
κὴν, Ἑβραϊκὴν, Ἰνδικὴν κτλ. Ὁ δὲ
περιορισμὸς αὐτῆς εἰς φιλολογίαν τῆς
ἐκκρίτου ἢ κλασικῆς ἀρχαιότητος
εἶναι φυσικὸς καὶ εὐλογος, καθόσον τὸ
ἐκκριτὸν εἶναι τὰ μάλιστα ἄξιον γνῶ-
σεως, ὁ δὲ πολιτισμὸς τῶν ἀρχαίων
Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων εἶναι ἡ ἐξέ-
σις τοῦ ὅλου πολιτισμοῦ τῶν νέων
χρόνων.

Θ. Γ.

Ἡ γῆ, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν κα-
τοικοῦμεν, εἶνε σῶμα στρογγύλον· ὁ
δὲ οὐρανὸς, τὸν ὁποῖον βλέπομεν ὑπε-
ράνω ἡμῶν, περιβάλλει τὴν γῆν παν-
ταχόθεν ὡς κοίλη σφαῖρα, ἐν τῷ μέ-
σῳ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἡ γῆ αἰω-
ρουμένη εἰς τὸ κενὸν διάστημα, χω-
ρὶς νὰ στηρίζηται πουθενά. Ὁ κοίλος
οὗτος οὐρανὸς εἶνε ἄπειρον διάστημα·
ὅσον καὶ ἂν προχωρήσῃ τις εἰς αὐτὸν
καθ' ὅποιανδήποτε διεύθυνσιν, οὐδέ-
ποτε ἡμπορεῖ νὰ εὕρῃ τέλος. Μῆτα
δὲ εἰς τὸ ἄπειρον τοῦτο διάστημα εἶνε
διεσπαρμένα ἀναρίθμητα σώματα, τὰ
ὅποια ἔχουν σχῆμα στρογγύλον καὶ
κινεῖνται χωρὶς νὰ ἔχουν κανέν ὕλη-
κον στοιχείον τὸ ὁποῖον νὰ τὰ ἐ-
στῇ. Ἡ ἀπειράριθμος αὕτη οὐρα-
νία σώματα εἶνε διαφόρου μεγέθους·
τινὰ μὲν εἶνε τόσον μεγάλα, ὥστε
δυσκόλως ἡμπορεῖ νὰ φαντασθῇ
τὸ μέγεθός των ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἀλλὰ
δὲ εἶνε μικροτέρα. Τοιαῦτα σώματα
εἶνε οἱ ἀστέρες, τοὺς ὁποίους βλέπομεν
μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μας καὶ μὲ τὰ
τηλεσκόπια, καθὼς καὶ ὁ ἥλιος, ἡ
σελήνη, ἡ γῆ καὶ ἄλλα. Μᾶλλον φαί-
νονται δὲ οἱ ἀστέρες τόσον μικροί, ἂν
καὶ εἴη ταρὰ πολὺ μεγάλοι, διότι εὐ-
ρίσκονται πολὺ μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς,
καὶ ὅσον μακρότερα εὐρίσκεται σῶμα
τι, τόσον μικρότερον φαίνεται εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς μας. Ἀλλ' οἱ ἀστέρες,

νεροῦν αἱ δυνάμεις αὗται εἰς τὰ σώ-
ματα καὶ ποῖα κινόμενα παύχονται
εἰς τὰ σώματα ταῦτα καὶ εἰς τὴν οὐρα-
νὸν ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν εἰρημένων φυ-
σικῶν δυνάμεων καὶ ἐκ τῆς καταστά-
σεως καὶ κινήσεως τῶν οὐρανίων σω-
μάτων. Ἐκ δὲ τῶν ἐρευνῶν τούτων ὁρ-
μωμένη ἡ Ἀστρονομία, προλέγει εἰς
ποῖαν κατάστασιν καὶ εἰς ποῖαν θέ-
σιν θὰ εὐρίσκωνται τὰ οὐράνια σώ-
ματα ἐν τῷ μέλλοντι ἐν ὁρισμένῳ
χρόνῳ καὶ ποῖα φαινόμενα θὰ παρου-
σιασθῶσιν εἰς τὰ σώματα κατ' ὁρι-
σμένον ἐπίσης χρόνον τοῦ μέλλοντος.

Ἡ Ἀστρονομία ἐρευνᾷ τοὺς ἀστέ-
ρας ὁρμωμένη ἐκ τῆς φυσιογνωσίας,
δηλ. ἐκ τῆς μηχανικῆς, φυσικῆς καὶ
χημείας. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ ἄ-
στρονόμος ἔχει ἀνάγκην μαθηματι-
κῶν καταμετρήσεων καὶ ὑπολογισμῶν
καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἀστρονομία σπινρί-
ζεται σπουδαίως ἐπὶ τῶν μαθηματι-
κῶν ἐπιστημῶν.

(ἴ περὶ συνέχειο.)

λαοῦ μέχρι σήμερον· κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, καθ' οὓς τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ γράμματα σπουδαίως ἐκαλλιεργεῖντο, μετεδόθησαν οἱ μῦθοι οὗτοι διὰ τῶν λογίων εἰς τὴν λαὸν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ σήμερον συμβαίνει, καὶ ἔπειτα ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους καὶ τόπους παρεμορφώθησαν.

1. Ὁ Τεπεκλόης¹

(Τραπεζοῦς)

Ἐπῆεν ἐπῆεν², ἔτον ἕναν καράβ³ καὶ κάπ ἐπέγενεν. Ἀλλομίαν⁴ ἐγέντον τρανὸν φουρτουῖναν⁵ τῇ νύχταν καὶ ἐπάτεψεν⁶ τὸ καράβ, καὶ ἔλ ποῦ ἔσαν ἀπέσ⁷ ἐφουρκίγανε· δὺ νομάτ μοναχὸν ἐπρόφτασαν καὶ ἔρπαξαν ἕναν τρανὸν σανίδ⁸ καὶ ἔσυραν στῇ θάλασσαν καὶ ἐκάτσαν⁹ ἀπάν, καὶ τὰ φουρτούνας¹⁰ ἐπαίρναν ἀτς καὶ ἐπέγνανε. Νύχτα ἔτον καὶ κα¹¹ ἔλεπαν ποῦ φέρεται ἀτουνους ἡ θάλασσα. Ἀλλομίαν ἐπασλᾶεψεν¹² ἡμέρον καὶ ἡ θάλασσα πα¹³ ἐλιμανλάεψεν¹⁴, καὶ ἀτοῖν εἶδανε ἀπὸ μακρὰ θουνά καὶ ἐχάρανε. Ἀλλομίαν ἐντῶκαν¹⁵ κωπὶν μετὰ τὰ ἔρεα τουν¹⁶ καὶ ἀστὰ κάμποσα ὥρας καὶ ὕστερα ἐξῆβαν ἔξ.

1. Ρίζα τουρκ. τεπεκλόζ (τεπε = κορυφή, καὶ κλόζ = ὀφθαλμός) = Κύκλωψ. —

2. Φράσις (ὑπῆγεν ὑπῆγεν) = ἕνα καιρόν. —

3. (ἄλλην μίαν φοράν) = ἔπειτα. — 4. τριχυμία. — 5. ρ. τ. = ἐβυθίσθη. — 6. (ἀπ' ἔσω) = ἐντός. — 7. ἐκάθησαν. — 8. κύματα. — 9. καὶ κα (οὐκί) = οὐκί, δέν· γράφομεν δὲ ἔμπροσθεν τῇ ἀπόστροφον πρὸς διά-

κρισιν ἀπὸ τοῦ καὶ (κα, κα). — 10. ρ. τ. = ἤρχισεν. — 11. καὶ παλ = πάλιν, πρὸς τοῦτοις, ἀκόμη, καὶ (ἐγκλίν.) — 12. ρ. τ. = ἔγεινε γαλήνιος. — 13. (ἐνέδωκαν) ἀδρ. τοῦ

μαρούω = κτυπῶ· μαρούω κωπὶν = κωπηλατῶ. — 14. ἀτουν = αὐτῶν.

καὶ ἐπιάσεν ἔστυρεν ἄτς ἀπέσ στη μα-
γαράν με τὰ πρόβα-α. καὶ ἐτσούπω-
σεν¹ τὴν πόρταν με ἕναν τρανὸν πέ-
τραν, νὰ μὴ ἐποροῦν καὶ ἀνοίγν' ἄτο.
Ἀλλομίαν ἐρώτεσεν ἄτς· «Ντὸ ἔν-
τ' ὄνεμαν ἐσούν;» Ὁ εἷνας εἶπεν τ' ὄ-
νεμαν ἄτ· ἄλλος², καὶ ἄλλο διαβολισμέ-
νος, εἶπεν· «Τ' ἐμὸν τ' ὄνεμαν ἐν Κα-
νεῖς.»

Ὑστερα ἔφαιεν ὁ τεπεκλήης σομίαν³
ἐλον τὸ ζύμωτρον τῇ λαπαν καὶ ἐρού-
φιξεν καὶ ὅλον τὸ γάλαν σ' ἕναν νε-
φέτ⁴. Κ' ἐπεκεῖ ἔψεν⁵ τ' ἄψιμον⁶ καὶ
ἐσέγκεν⁷ ἐκεῖ ἕναν σούσ⁸, καὶ ἄμον ντὸ
ἔξαψεν⁹, ἐπῆρεν ἐκάρφωσεν ἄτο σ' ἕ-
ναν πρόβατον καὶ ἐτσούχνιξεν¹⁰ ἄτο
ἀπανκῆσ¹¹ στη βροῦλαν¹² καὶ ἔχωσεν
ἄτο ὀλόεν στὸ στόμαν ἄτ καὶ ἐκούρτε-
σεν¹³ ἄτο. Ὑστερα ἔξαψεν ξαν¹⁴ τὸ
σούσ καὶ ἐπῆεν ἐκάρφωσεν ἄτο στὸν
εἷναν τὸν ἄβρωπον καὶ ἐκαβούρεψεν
ἄτον ἕναν ξά ἀπάν στ' ἄψιμον καὶ
ἔφαιεν ἄτον ὀλόεν. Ἀλλομίαν ἔβαλεν
ξαν τὸ σούσ στ' ἄψιμον νὰ ξάφτ καὶ
τρώει καὶ τὸν ἄλλον, καὶ εἶπεν· «Ἄς

1. τ σ ο υ π ὠ ν ω = στουπίνω, φράζω,
κλείω, χώνω, καλύπτω. — 2. ὁ ἄλλος (τὰ
ἄρθρα ὁ καὶ ἡ συγχωνεύονται πολλάκις εἰς
τὸ ἀρκτικὸν φωνῶεν τῆς ἐπομένης λέξεως καὶ
τότε θέτομεν εἰς αὐτὸ δασεῖαν πρὸς διὰκρι-
σιν). — 3. (εἰς τὸ μίαν = εἰς τὴν μίαν φο-
ρὰν) = εὐθύς, διὰ μιᾶς. — 4. λ. τ. = ἀνα-
πνοή. — 5. ἤναψεν. — 6. πῦρ. — 7. εἰσή-
νεγκεν, ἔβαλεν. — 8. λ. τ. = ὀβελός. — 9. ἐ-
ξήρθη, ἐπυρακτώθη. — 10. ἐκοψάλισεν, ἔ-
κασε τὰς τρίχας. — 11. (ἐπάνω καὶ ἔσω) =
ἐπάνω ἐπάνω. — 12. φλόξ. — 13. κατέπιεν.
— 14. ξανὰ, πάλιν (ἐγκλίν).

ἐξαπλοῦμαι ἕναν ξά κ' ἐπεκεῖ σκοῦμα
τρώγω κι ἀτόναν.»

Ὁ ἄλλος ὁ μαῦρον¹ ἀστὲ φόβον ἀτ
ἐτρόμαζεν καὶ ἔλεγεν ἀπὲς ἀτ·
« Ἀοῦτος ἐμέν πα θὰ τρώει, ντό νὰ
ῥτάγω; » Ὁ τεπεκλόης ἐξαπλῶ²θεν νὰ
ἀναπέεται ἕναν ξά καὶ ἐπῆραν ἀτον
τ' ὀμμάτεα³ τ καὶ ἐπάσλεάεψεν νὰ
ρουχνίξ. Ἐκεῖνος ἄμον ντὸ ἐτέρεσεν
πῶς ἐροῦξεν καὶ κοιμᾶται βαθέα, ἐπῆεν
ἐξέγκεν⁴ τὸ σούσ ἀστ' ἄψιμιν καὶ ἐ-
σίμωσεν ἀλαφρά ἀλοφρά, καὶ ξαμμένον
σίτ⁵ ἔτον, ἐκάρφωσεν ἀτο ἀπὲς στ' ὀμ-
μάτν ἀτ καὶ ἐστράβωσεν ἀτον. Ἀτὸς
ἐλάγκεψεν⁶ κ' ἐσχωῖ⁷θεν καὶ ἔτρεχεν ἀ
δᾶ ἀκεῖ σίτ ἐκούϊζεν ἀστὸν πόνον καὶ
ἐπολέμανεν νὰ πιάνει⁸ ἀτον. Ἐκεῖνος
ἔφεβεν ἀπ' ἀδᾶ ἀκεῖ στὰ κετῆδες⁹, ἀ-
πίσκεισ στὰ πρόβατα, καὶ κ' ἐπιάτρου-
τούν. Ἀλλομίαν ὁ τεπεκλόης ἐτέρεσεν
πῶς κ' ἰθὺς ἐπρεῖ νὰ πιάνει¹⁰ ἀτον, ἐξῆ-
βεν ἕξ μερέαν καὶ ἐπάτεσεν κ' ἐτ' οὐρί-
ξεν. Στὸ μίαν, ντὸ τερεῖς ἐσύ! ἐτο-
πλαεύταν ἐκεκά⁶ πέντε δέκα τεπεκλόξ
καὶ ἐλέπν ἀτον στραβόν, ὀρωτοῦν ἀ
τον· « Ντ' ἐπαθες; τσ⁷ ἔστράβωσε
σε; » Ἐκεῖνος παλ εἶπεν « Ὁ Κανεῖς
ἐστράβωσε με! » Ἀτοῖν πα εἶπαν ἀ-
γαμεσά⁸ τουν· « Ἀοῦτος, κανεῖς ἀστοῦ
κ' ἐστράβωσεν ἀτον, ὁ Θεὸς ἐστρά-
βωσεν ἀτον αἶτε πάμε » καὶ ἐπῆ-
γαν ἐδῆβαν⁹. Ὁ τεπεκλόης κ' ἐθέλε-

σεν ἄλλο τιδὲν νὰ λείπῃ ἀτ· ἐροῦτων
γιαμ¹ εὐρίκνε -ὄν ἄθρωπον καὶ τρώγ
ἀτον ἐκεῖν καὶ ἀστ' ἐπῆγαν εἶναι, ἐ-
σῆβεν ξαν ἀπὲς τ-ῇ μιγαράν καὶ
ἐράεψεν ἐρ-εψεν ξαν καὶ κ' ἐπόριε²τεν
νὰ πιάνει³ ἀτον κν.

Ἀλλομίαν ἐμέρωσεν καὶ τὰ πρόβι-
τα ἐοχίνεσαν νὰ ταράσσονταν καὶ ἐ-
κούϊζαν⁴ μπέ! μπέ! καὶ ὁ τεπεκλόης
ἐγροῖξεν πῶ ἐμέρωσεν καὶ εἶπεν· « Ἀ-
τώρα σίτ ἐδ-γαλλῶ τὰ πρόβατα, στί-
κω ἀπάν στην πόρταν, κι ἂν ἔρται νὰ
δεσβαῖν, πιάν⁵ ἀτον, κι ἂν κ' ἐν⁶, τσου-
πόνω ξαν τὴν πόρταν καὶ μπαινῶ ἀ-
πὲς καὶ ὁτότε κολάγισ⁷ πιάν⁸ ἀτον. »
Ἀλλομίαν ἐν-ξεν τὴν πόρταν καὶ ἐ-
στάθεν ἀπάν, κι ἀπ' ἕναν ἕναν πρόβι-
τον ἐτέρνε⁹ν με τὰ χέρια¹⁰ κ' ἐδεβα-
ζεν. Ἐκεῖνος πα ἐπῆεν ττὴν πόρταν
καικά⁶ με τὰ πρόβιτα, κι ἂν ντὸ εἶ-
δεν ἕαν τρανόν κρεῖαρ ἰδο βαῖ⁷τεν κ' ἐ-
στρεκεν⁸, ἐτῆξεν ἀφκά⁹ ἀπὲ¹⁰ καὶ στὰ
τέρτερά¹¹ ἐν ἐξῆβεν ἀστὴν πόρ-
ταν καὶ ὁ τεπεκλόης κ' ἐγροῖξεν ἀτο
κι ἄμον ντὸ ἐδῆβεν, ἐδῶκεν ἀτο φω-
τίαν¹², ἔφρε κ' ἐκατῆβεν στὸ γιαλόν.
Ὁ τεπεκλόης ἀστ' ἐξέγειεν ὅλα τὰ προ-
βατα, ἐράεψεν καὶ κ' ἡῦρεν ἀτον· καὶ
ἐκεῖνος ἄμον ντ' ἐκατῆβεν στὸ γιαλόν,
εἶδεν ἕναν καραβ, ἐδεσβαῖνε¹³ν κ' ἐττε-

1. ὁ κυμῶμενος. ὁ δυστυχής. — 2. ἐξήνεγ-
κεν, ἐβγαλεν. — 3. ἐνῶ. — 4. ἐπύδησεν. —
5. ὁ. ῥ. τ. γωνία. — 6. (ἐκεῖ κάτω) = ἐκεῖ
μ κοντά — 7. τσί; = τίς; οὐδ. ντό; = τί;
8. ὁ. φρσ. = ἀπῆλθον (εἰς τα ἴδια).

1. νὰ μή. — 2. ἀσ τοῦ (ἀπὸ τοῦ) = ἀ-
φοῦ. — 3. ἐρώναζον — 4. καὶ ἂν οὐκ ἔνι = εἰ-
δεμή. — 5. ὁ. ῥ. τ. = εὐκολα. — 6. (καὶ κί-
τω) = κοντά. — 7. φρσ. = ἐμελλεν ἀδικῆ-
ναι. — 8. ἔθεν, αὐτοῦ (οὐδ.) — 9. φρ = ἐρυγε
δρομακίως.

ἔμενον ἀπαράτηρητα, ἐβασάνιζον αὐτήν καὶ διηγείρον τὴν ἀγανάκτησίν της. Ἡ θέα δὲ τῆς μικρᾶς Σοφίης, τῆς μόνης ὑπηρετρίας της, ἐγέννα παρ' αὐτῇ θλίψιν καὶ ὄνειρα μὴ πραγματοποιηθέντα. Ἐφαντάζετο καὶ ἐπεθύμει νὰ ἔχῃ πλουσίους προθαλάμους, ἔνθα νὰ ἐπερίμενον αὐτὴν ὑπηρετῶν ἐν στολῇ, νυσταλέοι καὶ ὑπερήφανοι. ὠνειρεύετο αἰθούσας μεγάλας μὲ ἑπιπλὴ πολυτελῆ καὶ θωμάτια κομψά, ἐντευκτηρία κυρίων πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Ὅσάκις δὲ ἐκάθιτο παρὰ τὴν λιτὴν τράπεζάν της ἀπέναντι τοῦ συζύγου της, ὁ ὁποῖος ἔχειρεν εἰς τὴν θέαν τῆς ἀχνιζούσης σούπας καὶ τοῦ βραστοῦ, αὕτη ἐσυλλογίζετο τὰ πολυτελῆ γεύματα, τὰς τραπέζας τὰς φορτωμένας μὲ σκεύη ἀργυρᾶ, τοὺς ὑπηρετὰς ἱσταμένους ὀπισθεν τῶν ἐδρῶν καὶ περιμένοντας τὰ νεύματα τῶν συνδαιτημόνων.

Αὕτη λοιπὸν δὲν εἶχεν οὔτε κοσμήματα, οὔτε ἐνδύματα, καὶ ὁμοῦς αὐτὰ ἡγάπα, δι' αὐτὰ ἡτθάνετο ὅτ' ἔζη. Πόσον δὲ ἐπεθύμει νὰ ἀρέσκη, νὰ ζηλεύηται, νὰ θαυβοῖ καὶ νὰ ἀκούῃ πινταχόθεν λόγους κολακευτικῆς! Εἶχε φίλην πλουσίαν, συμμαθητρίαν, τὴν ὁποίαν ὁμοῦς δὲν ἐπεσκέπτετο, διότι ἡ θέα της τῇ ἐπέφερεν ἐντύπωσιν θλιθεράν· καὶ ἐπὶ ἡμέρας ὅλας ἔκλαιεν ἀπὸ λύπην καὶ ἀθυμίαν. . . .

Ἐσπέραν τινὰ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ σύζυγός της μὲ ὕψος θριαμβευτικόν, κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας μέγαν φάκελλον. — Ἰδοὺ, εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του, ἰδοὺ κάτι τὸ εὐχάριστον διὰ σέ.

Αὕτη δὲ ἤνοιξε τὸν φάκελλον καὶ ἀνέγνωσε τὴν ἐξῆς ἐντυπον πρόσκλησιν·

α Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς καὶ ἡ Κυρία Ἰ. Ρ. παρακαλοῦσ

τὸν Κύριον καὶ τὴν Κυρίαν Ν. νὰ τιμῇ-
σωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ἐσπε-
ρίδα, ἣτις θέλει γείνη τῇ 18 ἡ Ἰανουα-
ρίου ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ ὑπουργείου ».

Ἄλλ' ἀντὶ νὰ εὐχαριστηθῇ, ὡς ἤλπι-
ζεν ὁ σύζυγός της, ἔρριψε τὸ προσκλητή-
ριον ἐπὶ τῆς τραπέζης, ψιθυρίζουσα·

— Τί νὰ κάμω μὲ αὐτὴν τὴν πρόσ-
κλησιν;

— Ἐγὼ, φιλτάτη μου, εἶπεν ὁ σύζυγός
της, ἐνόμιζα ὅτι θὰ ᾔσαι εὐχαριστημένη.
Δὲν ἐξέρχεσαι ποτέ· ἰδοὺ μία καλὴ εὐ-
καιρία νὰ διασκεδάσης καὶ σὺ ὀλίγον.
Δὲν ἠμπορεῖς νὰ φαντασθῇς, πόσον κόπον
κατέβαλα, διὰ νὰ λάβω αὐτὴν τὴν πρόσ-
κλησιν! Ὅλοι ζη οὖν αὐτὰς τὰς προσ-
κλησεις καὶ ἦτο μεγάλη δυσκολία νὰ τὴν
ἐπιτύχω. Εἰς τὴν ἐσπερίδα αὐτὴν θὰ ἰδῇς
ὅλους τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας.

Αὕτη δὲ τὸν προσέβλεψε μὲ βλέμμα
ὀργίλον καὶ εἶπεν ἀνυπομόνως.

— Καὶ τί θέλεις νὰ φορέσω διὰ νὰ ὑ-
πάγω εἰς τὴν συναναστροφὴν;

— Νομίζω, ἀπήντησεν ὁ σύζυγός
πλα διστάζων, ὅτι ἠμπορεῖς νὰ φορέσης τὸ
καὶ φόρεμα, μὲ τὸ ὁποῖον πηγαίνει εἰς τὸ
τον θέατρον. Μοὶ φαίνεται ἄρκετὰ καλόν.

Καὶ ἐσιώπησε βλέπων τὴν σύζυγόν
του κλαίουσαν. Δύο μεγάλα δάκρυα κα-
τέρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν της πρὸς τὰ
ἄκρα τοῦ στόματός της.

— Τί ἔχεις; τι ἔχεις; τὴν ἠρώτησε.

— Τίποτε, ἀπήντησεν αὕτη ὑπερ-
νήτασα τὴν ἀθυμίαν της. Δὲν ἔχω φόρε-
μα καὶ δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω εἰς τὴν
συναναστροφὴν. Δὲς τὸ προσκλητήριο εἰς
κανένα ἐκ τῶν συναδελφῶν σου, τοῦ ὁ-
ποίου ἢ σύζυγός δύναται νὰ ἐνδυθῇ καλ-
λίτερον ἐμοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 4712 φύλλῳ τοῦ Νεολόγου ἀναγινώσκομεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεως καὶ εἰς Κων]πολιν ἀφίξεως τοῦ τέως Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος νῦν δὲ Θεσσαλονίκης κυρ. Γρηγορίου.

« Ἐν παρόδῳ ἀνεγράψαμεν χθὲς τὴν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἄφιξιν τῆς Α. Σ. τοῦ νέου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου Καλλίδου. Ἡ ἐκ Τραπεζοῦντος ἀναχώρησις τῆς Α. Παναγιότητος ἐσημάνθη καὶ αὕτη διὰ τῆς μεγαλειτέρας ἐκδηλώσεως τιμῆς ὑπὸ τε τῶν ἀρχῶν καὶ ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὸν ἀπερχόμενον Μητροπολίτην. Πολλοὶ τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πολλοὶ τῶν προξένων καὶ οἱ σημαίνοντες ἐκ τῶν Τραπεζοῦντίων προέπεμψαντὴν Α. Σ. τὸν κ. Γρηγόριον μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ εἰς τιμὴν τοῦ ἀνεπέτασε τὴν αὐτοκρατορικὴν σημαίαν. Ἀλλὰ καὶ τὸ φρούριον καὶ τὰ προξενεῖα ἀνεπέτασαν τὰς ἑαυτῶν εἰς σημεῖον ἀποχαιρετισμοῦ. Καὶ ἐν Ἀμισῷ δὲ, ὅπου προσωρμίσθη τὸ ἀτμόπλοιον ἔνεκα κακοκαιρίας, ἀπενεμήθησαν τιμαὶ τῇ Α. Σεβασμιότητι, ἣν παρέλαβον οἱ προὔχοντες ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἐνταῦθα δὲ ἡ Α. Ε. ὁ λιμενάρχης πρωτευούσης Διλαβέρ πασᾶς ἔπεμψε τὴν ἀτμάκατον αὐτοῦ μεθ' ἐνὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ λιμεναρχείου, ἵνα δι' αὐτῆς ἀποβῇ εἰς τὴν ξηράν· ἀλλ' ἡ

... ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ
... ἡ Α. Σ. ἐπευφεν
... καὶ καταβύθη εἰς φανό-
... καταλύτας ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρώ-
... ἡ Α. Σ. ο
... Παιτριάρχης μαθὼν τὴν
... τῆς Α. Σ. διεμήνυσεν αὐτῇ ὅτι
... μὴ δυναμένη ἐνεκεν ἀσθενεί-
... αὐτὴν, καὶ ὅτι ἐπιρυλάσ-
... νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν πρώτῃ εὐ-
... κυρίᾳ. Ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης ἐδέχετο
... ὅλης τῆς ἡμέρας ἐπισκέψεις
... καὶ λαϊκῶν, συγχαιρόντων
... ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ καὶ ἐπὶ τῷ
... αὐτοῦ εἰς τὸν μητροπολι-
... ὄνον Θεσσαλονίκης.»

— Ἐξ ἐπιστολῆς ἀπασταλείσης ἐν-
... πρὸς τὸν Νεολόγον καὶ καταχω-
... ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 4711 φύλλῳ
... ἀρῶμεθα τὴν ἐξῆς περικοπήν.

« Ἐν τῇ παραδόσει τῶν ἀρχείων
... Μητροπόλεως ὁ πρόεδρος τῆς Δη-
... Γεώργ. Καρβωνίδης ἐξ
... τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ προ-
... τῇ Α. Σ. τῷ Μητροπολίτῃ
... Θεσσαλονίκης μίτραν ἀρχιερατικὴν ἀρ-
... εἰς ἐνδειξὴν σεβασμοῦ καὶ ἀγνίου
... μνήμης, τὴν ὁποίαν μετὰ πολλῆς συγ-
... ἀποδεξάμενος ὁ ἅγιος Θεσ-
... σαλονίκης, εἶπεν ὅτι θέλει κρατήσῃ ὡς
... ἐρώτατον χειμῆλιον τῆς πρώτης αὐ-
... ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν τοιοῦτον ἡ-
... καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἡγωνίσθη τὸ
... κατὰ δύναμιν.»

Ἡ ἐν τῇ περικοπῇ ταύτῃ περιε-
... εἶδησις, ὅτι ἡ Δημογεροντία ἐ-

δωρήσατο εἰς τὸ Ἅγιον Θεσ-
... ἀρχιερατικὴν μίτραν ἀνήκ-
... εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν, ἐδω-
... εἰς τινὰς τῶν πολιτῶν νη-
... τὴν πράξιν ταύτην τῆς
... καὶ ἐπικρίνωσιν αὐτὴν
... ὅτι αὕτη οὐδὲν ἐκ τῶν ἐ-
... ἱερὰν Μητρόπολιν ἀνηκουσ-
... ν' ἀπαλλοτριώτῃ, πολλῶ
... ῥώτερον μίτραν ἀρχιερατικὴν
... χειμῆλιον ἔτι περὶ νὰ δια-
... παντὸς ἐν τῇ ἱερᾷ Μητρο-
... ἡμῶν.

Περὶ δὲ τῆς ἀξίας τῆς μίτρας
... τῆς ὑπάρχουσι διαφωνία· διότι ἅ-
... μέν λεγούσιν, ὅτι ἦτο ἀπλήρως
... πρὸ 140 ἐτῶν ὑπὸ Γε-
... τινος πριγκηπέσσης εἰς
... τότε Μητροπολίτην Τραπεζοῦντος.
... ἐστερημένη μεγάλης χειμα-
... ἀξίας, ὡς μὴ ἔχουσα οὔτε πο-
... λίθους οὔτε μαργαρίτας· ἄλ-
... λέ λεγούσιν ἐξ εἰκασίας, ὅτι ἦτο ἡ
... τοῦ Παρθενίου, προκατόχου τοῦ
... οιδίμου Κωνσταντίου· καὶ ἄλλοι
... διισχυρίζονται, ὅτι εἶναι μίτρα χει-
... σοκέντητος κεκοσμημένη με μαργα-
... τας καὶ μεγάλης ἀξίας ὑπὸ ἀρχαιο-
... γικὴν ἐπόψιν, ὡς οὕτως δῶρον Ἀν-
... τῆς Κομνηνῆς.

Νομίζομεν ὅτι θὰ ἦναι καλὸν πρὸς
... διαφώτισιν τοῦ Κοινοῦ νὰ δημοσιεύ-
... ἡ Δημογεροντία τὰς προσηκούσας δι-
... σαφήρεις.

— Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 6173 φύλλῳ
... τῆς Παλιγγενεσίας

— Ἐν τῇ αἰθούτῃ τῆς Ἐ-
πορ. Λέσχης α' Ἀνατολῆς ο-
ταί σήμερον ἀρ' ἐπιέραις κ
3 τὴν ὥραν τοῦρα. Ἐρεσπιρίαι
κὴ μετὰ χοροῦ. Τῆμῃ, εἰσὶ
ὀθωμ. λίρας.

— Τῇ παρελθούτῃ ἐξῆλ-
κετο εἰς τὴν ἡμετέραν πολιν
σίας ὁ κ. Γ. Μακρίδης· ἀνιχ-
εἰς Κερασσοῦντα τῇ παρελθού-
τῃ ὁ κ. Παν. Κακουλίδης.

— Τῇ παρελθούσῃ, τρίτῃ
νοῦντι ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ
ἡ Ἀφροδίτη, σύζυγος τοῦ κυρ.
Ζάρακοίλη.

~~Τῇ παρελθούσῃ ὑπῆρχον δύο Γε-
νοφό. Σουλιάδης, ὁ μὲν ἔμπο-
ράπτης, σημειοῦμεν ἐπὶ ἐκεί-
ῳ τοῦ θάνατον ἀνηγγεῖλαμ-
τοῦ προηγουμένου τεύχους, ἡ
πτης.~~

ΠΟΙΗΜΑ

Εἰς τὸν Πλάττην.

(Ἰάσμα)

Σύμπασα ἡ φύσις,
Πλασται, σ' εὐλογεῖ
δένδρον, λόφος, βρύτις,
οὐρανὸς καὶ γῆ.

Πάντες σέ ὑμνοῦμεν,
 Πλάστα τοῦ παντός,
 καὶ δοξολογοῦμεν
 σέ διὰ παντός.

Τὰ δωρήματά σου
 δίδεις ἐν στοργῇ,
 Πλάστα, τ' ὄνομά σου
 τίς δὲν εὐλογεῖ;

Πλάστα τῶν ἀγγέλων,
 Πλάστα τοῦ φωτός,
 νῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον
 εἰς' εὐλογητός.

Ἄλ. Κατακουζηνός.

ΠΑΡΕΡΓΑ

1. Αἶνιγμα.

Ἀπὸ τὰ δάση ἤρθαμε
 καὶ τώρα ἔω γυρνοῦμε.
 ἐφύγαμεν ἀπὸ σκληρὰ
 καὶ ἤρθαμε στὰ μαλακά.
 ἐκεῖ δὲν περπατούσαμε
 μὰ τώρα περπατοῦμε.

2. Αἶνιγμα.

Εἰς τὸ σπίτι σου μὲ ἔχεις,
 δὲν μὲ βλέπεις καὶ μὲ βλέπεις,
 ἀπὸ κρύο σὲ φυλάγω,
 καὶ ἀπ' ἀνάμεσά μου βλέπεις.

3. Αἶνιγμα.

Εἶμαι ταυφέκι δίστομον,
 ἂν τύχῃ δὲ νὰ γεμισθῶ,
 ἀμέσως ἐκπυρσοκροτῶ
 εἰς ἐν πανίον μέσα.

στήριον. Ἐκεῖ δὲ, ἀποῦ ἀπήγγειλτο
αἱ ἐπὶ τῶν καλῶν εὐχαί, χάρις μ
θητῶν ἐψάλην εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατα
ληλόν ἄσμα. Εἶτα δὲ ἐκ τῶν διδασκα
λῶν τοῦ φροντιστηρίου δ. κ. Γρηγ. Π.
παδόπουλος ἀπήγγειλε τὸν νεομαθη
τικὸν λόγον πρὸς ἔπαινον τῶν τριῶν
ρχαίων καὶ τῶν εὐεργετῶν καὶ συ
δρομητῶν τῶν Σχολείων. Κατόπιν δὲ
ἀποῦ ἐψάλη ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ δι
τερον ἄσμα, διελύθη ἡ ἐκκλησία.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν ἱατρός κ. Ὁ
δαμάντιος Α. Καραμυζής, οὗτος
στέψας μετὰ τῆς δεσποινίδος Αγγελί
της Γ. Κούτη εἶχε τελεσθῇ πρὸς ἱκανὴν
ἡμερῶν ἐν Κωνσταντοπόλει, τῇ παρελθούσῃ
Τρίτῃ ἐνοικίας διαμῖαν ἐπίπρην
κατάστημα τῆς ἐνταῦθα Α. τχης. ἡ
δωκεν ἐν αὐτῷ συμπόσιον ἐπὶ τοῖς γε
μοῖς αὐτοῦ πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ
φίλους καὶ πελάτας του.

— Τῷ παρελθόντι Σάββατῳ τελε
σθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀθανασίου
Φυλλίζου μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐ
κλείας Σ. Λευκοπούλου. Τῇ δὲ Κυριακῇ
ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου
Θ. Καλπαξίδου μετὰ τῆς δεσποινίδος
Καλλιόπης Β. Τεζοπούλου καὶ τοῦ
κ. Γεωργίου. Μεταξὺ μετὰ τῆς δεσποινίδος
Δόμνης Β. Βελιταζίδου καὶ τοῦ κ. Π.
λίου Κασαπίδου μετὰ τῆς δεσποινίδος
Σοφίας Α. Μαυρίδου καὶ τοῦ κ. Ν. Κο
ντοῦ. Ὁ γάμος ἐτελέσθη μετὰ τοῦ κ. Π. Καρα
...

ΠΑΡΕΡΓΑ

1. Αἶνιγμα.

Ἐξ ὕδατος συνίσταμαι,
ἐξ ὕδατος γεννῶμαι,
εἰς ὕψη περιφέρομαι
καὶ ἐξ ὕψους καταβαίνω

2. Αἶνιγμα.

Ἀπὸ νερό ἢ κλειδαριά
καὶ ἀπὸ ξύλο τὸ κλειδί·
καὶ τὸ κυνήγι ἔφυγε
καὶ ὁ κυνηγὸς ἐπιάσθη.

3. Λογοπαλινιον.

Ποία λέξις γράφεται σὺ μὲν α;

4. Λογόγριφος.

Πῶς ἄλλως ἀναγινώσκεται τὸ ἑξῆς;
Εἶπον τί; κοιμήσου σὺ πολὺ, τίνα φόβον
γαλήνη τίς ἔχει; ἔδοντι, ἂ! μητέρα!

5. Γρίφος.

1 ε α ε ε ε τι
1 ε τι τι τι τι τι

Ι. Π.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 8 ᾠ τεύχει.

1 Τὰ πλοῖα. — 2. Ὑαλος. — 3. Ἰσ-
τη. — 4. Καύκασος. — 5. Ἐὰν ἀφαιρεθῇ
x (ἄρτος). — 6. Ἐὰν ἀφαιρεθῇ τὸ γ γρά-
ματα). — 7. Διότι περιέχει ἄλλας (α-ά-
σα). — 8. Μὴ μέγα φρόνει ἐπὶ συνέσει·
καὶ γὰρ ἔση.